

Συγκλονιστικό θαύμα των Αγίων Αναργύρων σε μοναχό του Αγίου Όρους

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Image not found or type unknown

Θα αφηγηθώ άλλο θαύμα που έγινε σε μένα πρόσφατα (1954). Κατά το έτος 1916 προσβλήθηκα από ελονοσία. Ήμουν τότε αρχάριος μοναχός και εργαζόμουν ως κελλάρης στο μετόχι της Μονής μας, που λεγόταν Δεβελήκια, στην περιφέρεια Γομάτι Χαλκιδικής.

Τόσον εξασθένησε ο οργανισμός μου, ώστε κατάντησα σχεδόν σε ημιπαραλυσία. Με την πάροδο του χρόνου έγινα καλά αλλά προσβλήθηκα από ρευματική πολυαρθρίτιδα στην κνήμη του δεξιού μου ποδιού, στο οποίο και σχηματίσθηκαν κίρσοι από φλεβίτιδα.

Η κατάστασή μου μέρα με τη μέρα χειροτέρευε, οι πόνοι πολλαπλασιάζονταν και η κνήμη έγινε κατακόκκινη από εσωτερική φλόγωση.

Διέκοψα περισσότερο από ένα μήνα τις ακολουθίες στην εκκλησία, επειδή δεν μπορούσα να σταθώ ούτε όρθιος, ούτε καθήμενος • μόνον ξαπλωμένος στο κρεβάτι ανακουφιζόμενος και δεν πονούσα.

Έφθασε η εορτή των Αγίων Αναργύρων της 1ης Νοεμβρίου 1954, κατά την οποίαν έκαμα κουράγιο και ανέβηκα στο Καθολικό για να παρακολουθήσω την αγρυπνία. Καθ' όλην τη διάρκεια της ακολουθίας οι πόνοι διαρκώς με ενοχλούσαν. Σουβλιές δυνατές από το γόνατο μέχρι το κάτω άκρο της κνήμης και γύρω από αυτήν.

Μετά την ακολουθία του όρθρου, ο πνευματικός παπα-Διονύσιος τέλεσε τη λειτουργία στο παρεκκλήσι των Αγίων Αναργύρων με μεγάλη ευλάβεια και λαμπρότητα, οι δε αδελφοί Ιωακείμ και Θεόκλητος έψαλλαν με πολλή κατάνυξη και φαιδρότητα.

Διαβάστε εδώ: Άγιοι Κοσμάς και Δαμιανός: Συγκλονιστικό Θαύμα με την Παναγία
Κατόπιν επακολούθησε πανηγυρικό κέρασμα με τα συνηθισμένα: κονιάκ, λουκούμι, καφές, κόλλυβα. Μετά, με την βοήθεια του Θεού, αποσυρθήκαμε για τρεις ώρες στα κελιά μας για ξεκούραση μέχρι την ώρα του φαγητού.

«Θαυμαστός ο Θεός εν τοις Αγίοις αυτού» πρέπει να φωνάξω δυνατά! Οι Άγιοι Ανάργυροι λόγω της μεγάλης τους ευσπλαχνίας και αγάπης, άορατα με επισκέφτηκαν και με θεράπευσαν τελείως. Από την ώρα που άρχισε η θεία λειτουργία, δεν αισθάνθηκα ούτε τον ελάχιστον πόνο πλέον. Οι συνηθισμένες σουβλιές εξαφανίστηκαν, το πόδι μου ήλθε στη φυσική του κατάσταση, έφυγε, χάθηκε η κοκκινίλα, ξεπρίσθηκαν οι φλέβες και επανήλθα πάλιν στην προηγούμενη υγιή κατάσταση με τη βοήθεια και επίσκεψη των Αγίων Ιατρών μου, Κοσμά και Δαμιανού, τους οποίους από ψυχής και καρδίας ευχαριστώ.

Συνέθεσα δε προς τιμήν τους και το ακόλουθο μεγαλυνάριο, που πολλές φορές το ψάλλω μπροστά στην αγία εικόνα τους με ευλάβεια και ευγνωμοσύνη όσες φορές ανάβω τα κανδήλια.

«Από των εγκάτων μου της ψυχής, ο πτωχός οικέτης, ευγνωμόνως ευχαριστώ, υμάς τους Αναργύρους Κοσμάν Δαμιανόν τε, διά την θεραπείαν ην μοι παρέσχετε».

Πηγή: Λαζάρου Μοναχού Διονυσιάτου «Διονυσιάτικες Διηγήσεις»
vimaorthodoxias.gr